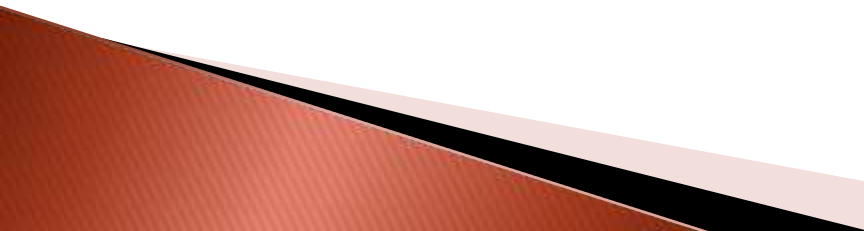

► Vicierea climatului universitar poate avea drept sursă principală **corupția**. Aceasta generează tratament inequitabil, nedreptăți și favoritisme, subminează aplicarea principiului meritului și creează suspiciune și neîncredere în valoarea diplomelor și competența profesională a absolvenților. Corupția slăbește sentimentul dreptății.

► Prin corupție nesancționată, devenită endemică, se poate ajunge la o cultură instituțională coruptă. De aceea, Universitatea trebuie să contracareze acest fenomen și să pedepsească pe cei care îl promovează.

► Universitatea de Medicină și Farmacie „VICTOR BABEȘ”, din Timișoara se angajează să sancționeze sever din punct de vedere **(etic și conform tuturor celorlalte reglementări existente)** instituțional atât actele evidente de corupție: mita și tentativa de mituire (în bani, obiecte sau servicii), cât și pe cele mai puțin evidente, dar la fel de nocive: traficul clientelar (cumpărarea și vânzarea în bani sau contraservicii) a examenelor sau concursurilor pentru ocuparea posturilor, inclusiv practicarea favoritismului ierarhic sau colegial etc.

Se consideră forme grave de corupție, fiind interzise, următoarele practici:

- traficul examenelor de orice fel (admitere, de absolvire, examene la discipline, doctorat, vânzarea, cumpărarea sau substituirea de lucrări scrise, proiecte, contra bani, obiecte sau servicii;
 - solicitarea de către membrii personalului universitar de bani sau cadouri precum și tentative de mituire sau mituirea acestora, precum și cointeresarea în alte forme;
 - adunarea de fonduri de la studenți pentru cadouri sau pentru acoperirea costului meselor și a băuturilor oferite cadrelor didactice care participă la examenele de licență, la evaluarea lucrărilor de diplomă, a disertațiilor, referatelor în cadrul pregătirii doctoratului etc.;
 - solicitarea unor servicii personale, de orice tip, de la persoane care sunt sau urmează să fie în proces de evaluare, angajare, sau promovare, precum și oferirea unor astfel de servicii în schimbul indulgenței.
-

▶ Astfel de acțiuni sunt deosebit de grave, mai ales atunci când de satisfacerea lor se condiționează, în mod explicit sau implicit:

- oferirea serviciilor educaționale și/sau administrative, acoperite de sarcinile persoanei respective, ca membru al instituției de învățământ superior;
- favoritismul în procesul de evaluare, angajare sau promovare, sau la împărțirea sarcinilor didactice ori administrative.

▶ Acceptarea de cadouri simbolice de către personalul universitar este legitimă doar atunci când este evident că nu este de natură să influențeze direct sau indirect procesul educațional, de evaluare, de angajare, sau de promovare.

Constituie abateri sancționabile de la etica universitară faptul de a oferi bani, cadouri sau servicii personale membrilor personalului universitar, atunci când acceptarea acestor cadouri / servicii are drept scop, în mod explicit sau implicit:

- furnizarea serviciilor deja prevăzute în fișa postului unui angajat și persoana care oferă “darul” are deja dreptul să le primească;
 - influențarea procesului de evaluare, angajare sau promovare.
- Este interzis favoritismul, indiferent de criterii (prietenie, rudenie, afiliere de orice tip etc.) în procesul de evaluare, angajare sau promovare, salarizare sau la împărțirea sarcinilor didactice sau administrative. Favoritismul nu trebuie confundat cu preferința pe baze de competențe demonstrate (de exemplu, cazuri de angajare pe motive de competență deosebită sau de excelență profesională recunoscute de către comunitatea specialiștilor în domeniu).
- Toate aceste cazuri vor fi sancționate, de la avertisment până la eliminarea din Universitate.

► Universitatea de Medicină și Farmacie Victor Babeș din Timișoara apără dreptul la proprietate intelectuală. Universitatea, prin structurile sale cu rol în evaluarea etică, este responsabilă de dimensiunile etice ale activităților de orice fel și ale cercetărilor efectuate în cadrul său. Cercetările întreprinse respectă principiul beneficienței imediate sau potențiale a pacienților sau bunăstarea colectivă și individuală, trebuinde să țină cont de eventualele repercursiuni asupra mediului, a indivizilor și a societății.

► Beneficiile și plățile trebuie acordate celor care se află la originea proprietății intelectuale. Toți cei care au participat la diferite stadii ale cercetării, ale cărei rezultate devin publice, trebuie menționați, în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii și recunoștinței. Universitatea trebuie să asigure tuturor cercetătorilor, inclusiv studenților implicați, recunoașterea dreptului la proprietate intelectuală.

► Este interzisă orice formă de fraudă intelectuală: plagiatul voluntar, total sau parțial, copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, “fabricarea” rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate, preluarea lucrărilor de la colegi sau profesori, ca și tentativele de corupere spre săvârșirea fraudei.

Constituie plagiat:

- compilația de fragmente din mai multe surse/autori, fără referințe clare la textele sursă;
- întrepătrunderea dintre fragmentele de texte furate și munca proprie;
- preluarea unui text fără referințe clare, cu modificarea unor expresii din text, și/sau inversarea unor paragrafe/propoziții/capitole;
- omiterea marcajelor clare de citare în text, și menționarea lucrării sursă (carte, articol, alt referat, resursă web etc.) în bibliografia finală;
- prezentarea aceleiași lucrări la mai multe discipline – acest tip de plagiat poartă numele de *autoplăgiat*. Tema poate să fie repetată, conținutul tratării nu.

► În unele cazuri se practică ceea ce se numește *plagiatul minor*:

- utilizarea greșită și involuntară a materialelor, citatelor, din ignoranță și lipsit de intenție, mai ales de către studenții din primul an;
- utilizarea excesivă a surselor, însoțită de o cantitate neglijabilă de muncă proprie;
- situația în care este plagiată o foarte mică parte din lucrare și când partea respectivă nu este determinantă în evaluare.

► De obicei sancționarea plagiatului minor este problema titularului/titularei de curs care este îndreptățit/ă să întreprindă cercetarea și demonstrarea cazului și să sancționeze, potrivit regulilor acceptate de către Universitate. La primul caz minor studentul primește de obicei atenționare și scădere de notă și este sfătuit cum să procedeze în viitor. Cazurile minore sunt notate în dosarul personal, pentru evidență și pentru prevenirea repetării acestora (eventual păstrate în bază de date dacă aceasta s-a constituit).

► **Cazurile semnificative de plagiat** sunt fie cazuri de repetare a plagiatului minor, fie formele extinse de plagiat, mai ales plagiatul total. Nota studentului/studentei va fi scăzută proporțional, până la anularea examenului.

► Plagiarea lucrărilor de diplomă sau a disertațiilor de master se sancționează cu anularea examenului. În cazul în care plagiatul este total, persoana respectivă nu are drept de reînscrisiere la examen.

► Toate tipurile de cazuri sunt notate în dosarul personal al studentului, dar nu în suplimentul de diplomă.

► Plagiatul în cazul doctoranzilor și al cadrelor didactice este mai grav. În aceste cazuri se presupune că persoana este academic formată și gradul de ignoranță în privința regulilor, precum și gradul de inocență sunt foarte scăzute. Din acest motiv, analiza cazului trebuie făcută de către specialiști în colaborare cu Comisia de etică. Persoana care comite plagiat minor sau involuntar primește direct avertisment, nu atenționare. În cazul plagiatului semnificativ, a celui major extins, pedepsele merg până la retragerea dreptului de practică sau exmatricularea de la doctorat, fără drept de reînscrisoare. În cazul publicării unei lucrări plagiata, cadrul didactic, cercetătorul sau doctorandul se exclud din Universitate și se dă curs prevederilor legii.

- ▶ Plagiatul ca fraudă intelectuală poate lua proporții grave, devenind „furt intelectual deliberat”. Forma agravantă este cea de a clădi o carieră universitară și de cercetare pe baza unor publicații care sunt rezultat al fraudei.
- ▶ Conform dispozițiilor legale în materie, sunt permise limitativ, fără consimțământul autorului și fără plata vreunei remunerații, utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștința publică, cu condiția ca acestea să nu contravină exploatării normale a operei și să nu prejudicieze în vreun fel pe autor sau pe titularii drepturilor de utilizare:
 - reproducerea unei opere în cadrul procedurilor judiciare, administrative ori pentru scopuri de siguranță publică;

- utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului;
- utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere în publicații, emisiuni de radio sau de televiziune, ori în înregistrări sonore sau audiovizuale, destinate exclusiv învățământului, precum și reproducerea pentru învățământ, în cadrul instituțiilor de învățământ, de articole izolate sau de scurte extrase din opere, în măsură justificată de scopul urmărit;
- reproducerea pentru informare și cercetare de scurte extrase din opere, în cadrul bibliotecilor, muzeelor, fonotecilor, arhivelor culturale sau științifice, care funcționează fără scop lucrativ;
- reproducerea integrală a exemplarului unei opere este permisă, pentru înlocuirea acestuia, în cazul distrugerii, al deteriorării grave sau al pierderii exemplarului unic din colecția permanentă a bibliotecii sau a arhivei respective;
- reproducerile specifice realizate de către biblioteci accesibile publicului, de către instituții de învățământ, care nu sunt realizate în scopul obținerii unui avantaj comercial sau economic, direct ori indirect.

- ▶ La fiecare utilizare a unei opere sau a unui fragment dintr-o operă, dispozițiile legale și normele etice impun ca sursa și numele autorului să fie menționate în mod expres, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește a fi imposibil.
- ▶ Nu constituie o încălcare a dreptului de autor reproducerea unei opere, fără consimțământul autorului, pentru uz personal sau familial, cu condiția ca opera să fi fost adusă anterior la cunoștința publică, iar reproducerea să nu contravină utilizării normale a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de utilizare.
- ▶ Diseminarea cunoștințelor profesionale este încurajată de către Universitate și prin schimburi academice, atât timp cât aceasta nu încalcă dreptul studenților de a beneficia de activități didactice de calitate. Universitatea de Medicină și Farmacie „VICTOR BABEȘ”, din Timișoara descurajează „turismul sub acoperire”, folosit pentru evitarea unor examene sau cadre didactice.

A. Studenții și activitatea educațională

- Principii etice – ca profesioniști ai educației, cadrele didactice încurajează procesul de dobândire a cunoștințelor, ei trebuie să ofere cele mai bune standarde de învățare în domeniul în care activează. Cadrele didactice demonstrează respectul pentru studenți ca indivizi și aderă la propriile roluri de ghizi intelectuali și consilieri. Cadrele didactice trebuie să facă eforturi susținute pentru cultivarea unui comportament academic, să asigure evaluarea corectă a studenților, în raport cu adevăratele merite ale acestora. Ei vor respecta natura confidențială a relației profesor-student. Profesorii trebuie să evite orice expoatare, hărțuire sau discriminare a studenților și vor proteja libertatea academică a studenților.

► Integritatea relației profesor student este fundamentul misiunii educaționale a Universității. Această relație investește încredere în cadrele didactice, care în schimb au autoritatea de mentor, educator și evaluator. Puterea instituțională inegală moștenită în această relație evidențiază vulnerabilitatea studentului. Relația pedagogică dintre profesor și student trebuie protejată de influențele și activitățile care pot interveni în cadrul ducerii la îndeplinire a scopurilor și idealurilor universitare.

► Atunci când cadru didactic este responsabil de supravegherea academică a unui student, existența unei relații personale între ei de natură romantică sau sexuală, fie ea și consensuală, este inacceptabilă. Orice asemenea relație periclitează integritatea procesului educațional.

Precizare termeni de student, cercetător, masterand, doctorand.

► Tipuri de comportament inacceptabil pentru cadrele didactice

1. neîndeplinirea obligațiilor didactice, incluzând
 - a. refuzul arbitrar de a avea o conduită profesională didactică adecvată
 - b. imixtiuni în domenii tematice fără legătură cu curricula academică
 - c. încălcarea regulilor de comportament la cursuri, în restul programului, sau/și nerespectarea programărilor studenților la diferite activități
 - d. evaluarea studenților prin alte criterii decât cele de performanță
 - e. întârzieri nejustificate în evaluarea studenților și comunicarea rezultatelor
2. discriminarea, incluzând hărțuirea unui student pe motive politice, sau pe motive de rasă, religie, sex, orientare sexuală, origine națională, statut marital, handicap sau/și condiție medicală, vârstă, cetățenie, sau alte motive arbitrare sau personale.
3. uzul poziției sau abuzul de putere a cadrului didactic pentru a influența raționamentele sau conștiința unui student din motive arbitrare sau personale.

B. Relațiile colegiale ale cadrelor didactice

- ▶ Cadrele didactice au obligații care derivă din apartenența comună la comunitatea academică. Membri comunității academice nu trebuie să facă discriminări sau să se hărțuiască între ei trebuie să respecte și să apere libertatea academică a colegilor. În acest spirit trebuie să fie obiectivi în aprecierea profesională a colegilor și să accepte criticile justificate.
- ▶ Tipuri de comportament inacceptabil:
 - a. efectuarea evaluărilor competenței profesionale a unor colegi prin alte critei decât preformanța profesională, meritul, rezultatele profesionale, etc.
 - b. orice discriminare, incluzând hărțuirea unui coleg pe motive politice, sau pe motive de rasă, religie, sex, orientare sexuală, origine națională, statut marital, handicap sau/și condiție medicală, vârstă, cetățenie, sau alte motive arbitrare sau personale.
 - c. Încălcarea unor reguli de confidențialitate în relațiile cu colegii.

C. Relațiile cadrelor didactice cu comunitatea

- ▶ Principii etice – cadrele didactice au aceleași drepturi și obligații ca și toți ceilalți cetățeni. Ei sunt liberi să-și exprime părerile și să participe la acțiunile politice ale colectivității, în calitate de persoană privată.
- ▶ Tipuri de comportament inacceptabil – prezentarea intenționată a părerilor personale drept puncte de vedere ale Universității. Refuzul de a participa, temporizarea sau obstrucționarea unor acțiuni umanitare necesare în situații excepționale (calamități naturale, conflicte armate).